

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Obo/4/2015                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 7007200609                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.01.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ľubomíra Kúdelová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:7007200609.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a členiek JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Jany Zemaníkovej v právnej veci žalobcov: 1/ H. J., nar. XX. O. XXXX, bytom J., 2/ MUDr. H. J., nar. XX. H. XXXX, bytom M., 3/ MUDr. R. J., nar. XX. H. XXXX, bytom P., žalobcovia 1/, 2/ a 3/ zastúpení advokátom JUDr. E. O., so sídlom H., proti žalovanému: H. J., nar. XX. E. XXXX, bytom L., zastúpený advokátom JUDr. E. P., so sídlom V., o zaplatenie sumy 4 853,81 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01. októbra 2014, č. k. 11Cbi/6/2007-244, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01. októbra 2014, č. k. 11Cbi/6/2007-244 m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 716,23 eur so 7 % ročným úrokom z omeškania od 16. mája 2006 do zaplatenia.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom konanie o zaplatenie 3 873,40 eur zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 264,40 eur so 7 % ročným úrokom od 16. 05. 2006 do zaplatenia. Žalobu žalobkyne 1/ vo výške 716,23 eur zamietol. Konanie o návrhu žalobcov 2/ a 3/ zastavil. O trovách konania nerozhodol s odkazom na § 153 ods. 1 O. s. p..

Právny predchodca žalobcov (JUDr. O. J., advokát, ktorý zomrel v priebehu konania dňa XX. XX. XXXX) si uplatnil proti správcovi konkurznej podstaty J. a proti žalovanému právo na zaplatenie sumy 146 226,- Sk s 18 % úrokom z omeškania z dôvodu, že ako komerčný právnik zastupoval žalovaného v konaní o náhradu ušlej mzdy 527 609,- Sk s príslušenstvom, ktorá suma bola žalovanému priznaná spolu s odmenou 116 690,- Sk na základe schváleného súdneho zmieru v konaní sp. zn. 11C 174/97 Okresným súdom Trebišov (právoplatné 19. 04. 1999). JUDr. J. zastupoval žalovaného aj v iných konaniach, a to v exekučnom konaní č. Ex 702/1999 na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Trebišov o schválení zmieru sp. zn. 11C 174/97, v konkurznom konaní na Krajskom súde Košice sp. zn. 4K 75/99 po tom, ako na J. bol vyhlásený konkurz dňa 01. 01. 1999, v ktorom si žalovaný prihlásil pohľadávku z uznesenia o schválenom zmieri (527 690,- Sk), úroky 853 843,- Sk.

Predchodca žalobcov si v tomto konaní uplatnil proti žalovanému pohľadávku 116 690,- Sk (právne zastupovanie v konaní 11C 174/97), trovy právneho zastupovania v exekučnom konaní Ex 702/1999 a trovy právneho zastúpenia v konkurznom konaní sp. zn. 4K 75/99 vo výške 7 734,- Sk a trovy za zastupovanie v incidenčnom konaní sp. zn. 15Cb/714/2002 vo výške 19 032,- Sk. Celkové trovy právneho zastúpenia vyčíslil sumou 14 226,- Sk (4 853,81 eur).

Po úmrtí pôvodného žalobcu dňa XX. XX. XXXX, teda po začatí tohto konania, vstúpili do konania jeho dedičia - H. J. a synovia MUDr. H. J. a MUDr. R. J. a po ukončení dedičského konania z Osvedčenia o dedičstve č. 15D/623/2008 zo dňa 24. 08. 2011 (právoplatné 15. 09. 2011) vyplynulo, že predmetné pohľadávky prešli do dedičstva manželky H. J. (žalobkyňa 1/). Súd na tomto základe konanie žalobcov 2/ a 3/ zastavil a konal s aktívne legitimovanou žalobkyňou 1/.

Žalobcovia písomným podaním zo dňa 02. 06. 2011 (l. č. 124 spisu) vzali žalobu v časti uplatnenej pohľadávky 3 873,40 eur (116 690,- Sk - trovy zastúpenia v konaní 11C 174/97) späť z dôvodu jeho premlčania a vznesenia námietky premlčania žalovaným a navrhli konanie zastaviť. Súd v tejto časti konanie podľa § 96 O. s. p. zastavil.

Predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby zostala suma 980,41 eur so 7 % úrokom z omeškania ročne od 16. 05. 2006 do zaplatenia.

Táto suma pozostáva z odmeny za právne služby v exekučnom konaní č. Ex 702/1999 (súdny exekútor Ing. Y. Y.), v ktorom bola vymáhaná pohľadávka priznaná uznesením Okresného súdu Trebišov o schválení zmieru v konaní sp. zn. 11C 174/97. V tomto konaní si predchodca žalobcov uplatnil odmenu za 4 úkony právnych služieb (prevzatie zastúpenia, výzva zo dňa 24. 03. 1999 pre J. na dobrovoľné splnenie exekučného titulu, návrh na vykonanie exekúcie dňa 03. 05. 1999, uzatvorenie zmluvy o vykonaní exekúcie dňa 19. 05. 1999, podľa § 13 ods. 1 a § 16 ods. 2 písm. f/ vyhlášky č. 240/1990 Zb. v celkovej výške 91,95 eur.

Ďalej si uplatnil odmenu za právne služby v konkurznom konaní úpadcu J. vedenom pred Krajským súdom Košice sp. zn. 4K 75/99, a to za 4 úkony právnej služby vo výške 256,72 eur (7 734,- Sk), pričom základom pre výpočet odmeny bola výška prihlásenej pohľadávky.

Ďalej si uplatnil odmenu za právne služby v incidenčnom konaní vedenom na Krajskom súde Košice pod sp. zn. 15Cb/714/02, v ktorom sa žalovaný zastúpený JUDr. J. domáhal určenia pravosti pohľadávky, ktorú v časti 133 000,- Sk správca poprel. Toto konanie skončilo dohodou tak, že správca uznal pohľadávku vo výške 70 000,- Sk a v prevyšujúcej časti bola žaloba vzatá späť. Krajský súd Košice rozhodol rozsudkom č. k. 15Cb/714/02 tak, že určil, že prihlásená pohľadávka je vo výške 70 000,- Sk oprávnená a trovy konania účastníkom nepriznal. JUDr. J. tak vznikol nárok na to, aby mu za poskytnuté služby zaplatil klient. Tieto trovy predchodca žalobcu vyčíslil vo výške 25 523,- Sk (847,21 eur) a v tomto konaní si uplatňuje iba sumu 631,75 eur za 4 úkony právnej služby zo základu 133 000,- Sk.

Žalovaný v konaní namietal svoju pasívnu legitimáciu podaním zo dňa 06. 10. 2011 (l. č. 138) v časti o zaplatenie 146 226,- Sk s úrokmi z omeškania, pretože predchodca žalobkyne 1/ a žalovaný uzavreli dňa 18. 01. 2005 zmluvu o postúpení pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalovaný bezodplatne postúpil žalobcovi časť pohľadávky, ktorú mal žalovaný v tom čase priznanú správcem konkurznej podstaty úpadcu J., preto navrhol žalobu v časti 980,41 eur zamietnuť. Zároveň vzniesol kompenzačnú námietku, spočívajúcu v jeho pohľadávke voči pôvodnému žalobcovi. Sumu 21 577,- Sk prevzal JUDr. J. osobne od správcu konkurznej podstaty v mene žalovaného dňa 01. 02. 2002 ako preddavok na trovy právneho zastúpenia, čo vyplýva z písomného záznamu na l. č. 16 spisu.

Žalobkyňa 1/ vzniesla proti kompenzačnej námietke námietku premlčania, nakoľko kompenzačná námietka bola vznesená v písomnom podaní zo dňa 06. 10. 2011 a k prevzatí sumy 21 577,- Sk došlo podľa záznamu už dňa 01. 02. 2002.

Žalovaný potvrdil, že bol v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobkyne 1/ JUDr. J., ktorému udelil plnomocenstvo na zastupovanie v rôznych konaniach a uzavrel s ním zmluvu o právnych službách. Právny zástupca žalovaného uviedol, že nepopiera záväzok voči JUDr. J., s ktorým mali nadštandardné vzťahy a žalovaný za poskytované služby plnil v naturáliách (bravčové mäso, obilie, práce pri dome a iné služby).

Súd zhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a dospel k právnomu záveru, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzatvorená príkazný zmluva (§ 274 Občianskeho zákonníka), čo v konaní účastníci nepopreli, na základe ktorej JUDr. O. J. poskytol pre žalovaného právne služby vo viacerých súdnych konaniach a za zastupovanie si v tomto konaní uplatnil odmenu.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že pohľadávka pôvodného žalobcu v uplatnenom rozsahu 980,41 eur, po čiastočnom späťvzatí žaloby vo výške 3 873,40 eur, je dôvodná. Táto pohľadávka (980,41 eur) pozostáva z odmeny za právne služby vo výške 91,95 eur (v exekučnom konaní Ex 702/99), 256,72 eur (v konaní 4K 75/99) a 631,75 eur (v incidenčnom konaní 15Cb 714/02). Túto výšku odmeny mal súd za preukázanú a uplatnenú pred vrátením sumy 45 510,- Sk (dňa 01. 09. 2006) správcovi konkurznej podstaty žalovaným. Ak by bol žalovaný túto sumu vyplatil JUDr. J., jeho pohľadávka za poskytnuté právne služby by bola zaplatená, ale k vyplateniu nedošlo, preto právna nástupkyňa pôvodného žalobcu má nárok na zaplatenie uplatnenej pohľadávky titulom odmeny za právne služby od žalovaného.

Súd obranu žalovaného o naturálnom plnení v prospech pôvodného žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože nebola preukázaná ani do skončenia dokazovania. Navyše súd poukázal na to, že aj keď žalovaný určité naturálne plnenie poskytol, žalovaný nepreukázal, že bolo vôľou žalovaného a pôvodného žalobcu, aby toto plnenie nahradilo finančné plnenie za poskytnuté služby podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z.. V priebehu ďalšieho konania na pojednávaní dňa 01. 10. 2014 žalovaný už nenamietal oprávnenosť pohľadávky žalobkyne 1/ vo výške 980,41 eur, ale žiadal započítať svoju pohľadávku 716,23 eur uplatnenú kompenzačnou námietkou.

K započítacej námietke žalovaného o 716,23 eur uplatnenej písomným podaním zo dňa 06. 10. 2011, dôvodnosť ktorej vyvodzoval zo záznamu zo dňa 01. 02. 2002 (na l. č. 16), z ktorého vyplýva, že JUDr. J. prevzal od správcu konkurznej podstaty úpadcu J. sumu 21 577,- Sk, súd poukázal na to, že zo záznamu vyplýva, že JUDr. J. vystupoval vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty ako splnomocnený zástupca žalovaného a v jeho mene žiadal, aby mu správca konkurznej podstaty vyplatil pohľadávku vo výške 21 577,- Sk (náhrada mzdy za 3 mesiace a odstupné) a suma mu bola vyplatená, nie však ako jeho odmena za zastupovanie žalovaného. Žalovaný tvrdil, že túto sumu mu pôvodný žalobca nevydal.

Súd v konaní posúdil námietku započítania vo výške 21 577,- Sk (716,23 eur), ako námietku bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

V súvislosti s námietkou premlčania vznesenou žalobkyňou 1/ súd zisťoval začatie plynutia premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia a zistil, že túto sumu prevzal JUDr. J. od správcu konkurznej podstaty dňa 01. 02. 2002 (l. č. 16), čo potvrdil na tomto zázname vlastnoručným podpisom. V konaní nebolo preukázané, že by sa medzi JUDr. J. a žalovaným viedla akákoľvek písomná korešpondencia o vydaní sumy 21 577,- Sk a teda, že by žalovaný mal vedomosť o tom, že sumu prijal JUDr. J. od správcu konkurznej podstaty. JUDr. J. podal žalobu 14. 06. 2007 a k žalobe pripojil záznam zo dňa 01. 02. 2002 o prijatí sumy 21 577,- Sk. Z obsahu spisu súd zistil, že žalovaný sa prý krátko mohol dozvedieť o tom, že JUDr. J. prijal sumu 21 577,- Sk až vtedy, keď mu bola doručená žaloba i s prílohami na l. č. 6 - 56, pričom doručované bolo prostredníctvom právnej zástupkyne JUDr. J. dňa 30. 03. 2010.

Súd s odkazom na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd vyslovil, že žalovaný sa

dozvedel o tom, že JUDr. J. sa bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného prijatím odstupného od správcu konkurznej podstaty dňa 01. 02. 2002, ktorý ho nevydal žalovanému, až na pojednávaní dňa 27. 04. 2011. Dvojiročná premlčacia lehota začala plynúť dňa 27. 04. 2010 a skončila 27. 04. 2012. Žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku podaním zo 06. 10. 2011 v premlčacej lehote. Od prijatia sumy 21 577,- eur dňa 01. 02. 2002 do uplatnenia kompenzačnej námietky dňa 10. 10. 2011 neuplynula ani objektívna premlčacia lehota.

Z uvedeného dôvodu súd vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú a kompenzačnú námietku vo výške 21 577,- Sk považoval za dôvodnú a včas uplatnenú. Na tomto základe rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. O trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci (§ 151 ods. 3 O. s. p.).

Žalobkyňa 1/ podala proti rozsudku odvolanie v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá v zákonnej lehote odvolanie.

V odôvodnení uviedla, že sa nestotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa v zamietavej časti, pretože súd pochybil, keď vznesenú námietku premlčania v nadväznosti na námietku postúpenia pohľadávok vyslovil, že žalovaný sa o vysporiadanie dozvedel až dňa 06. 10. 2011, a nie odo dňa 01. 02. 2002. V tejto súvislosti odkázal na Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 18. 01. 2005, z ktorej v bode I. písm. a/ vyplýva „náhrada mzdy 11 987,50 Sk a z písm. b/ vyplýva „vyplatené odstupné 9 590,- Sk, t. j. spolu 21 577,- Sk (716,23 eur). Predmetná zmluva bola podpísaná žalovaným. Z uvedeného vyplýva, že premlčacia lehota začala plynúť dňom 18. 01. 2005. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať žalobkyni 1/ sumu 716,23 eur so 7 % ročným úrokom z omeškania od 16. 05. 2006 do zaplatenia.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok Krajského súdu Košice považuje za zákonný a spravodlivý vo všetkých jeho výrokoch. Nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že vysporiadanie kompenzačnej námietky bolo žalovanému známe od 01. 02. 2002, keď pôvodný žalobca od správcu konkurznej podstaty prevzal náhradu mzdy a odstupné vo výške 21 577,50 Sk, ale prvýkrát sa o tejto skutočnosti dozvedel až na pojednávaní dňa 27. 04. 2010. Nakoľko pôvodný žalobca prijal finančné plnenie, ktoré mu nepatrilo, preto do termínu uplatnenia kompenzačnej námietky žalovaným neuplynula ani objektívna 10 ročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolania v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

1/ Pôvodný žalobca ako právny predchodca žalobkyne 1/ si žalobou doručenu súdu dňa 14. 06. 2007 titulom odmeny za poskytnuté právne služby s príslušenstvom. Pôvodný žalobca v priebehu súdneho konania zomrel dňa XX. XX. XXXX., čo vyplýva z úmrtného listu. Procesné nástupníctvo je odvodené od hmotnoprávneho nástupníctva. Procesným nástupcom je preto vždy ten, kto podľa hmotného práva prevzal právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. V tejto veci je to žalobkyňa 1/ ako dedička pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Táto skutočnosť bola v konaní preukázaná a nespochybnená, teda je vecne aktívne legitimovanou účastníčkou konania.

2/ Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá, t. j. nárok na zaplatenie 716,23 eur so 7 % ročným úrokom z omeškania. V prvostupňovom konaní bolo zistené, že pôvodný žalobca (JUDr. O. J.) si uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie odmeny za právne zastupovanie s príslušenstvom. V priebehu konania bola žaloba vzatá v časti späť a predmetom konania zostal nárok vo výške 980,41 eur s príslušenstvom, o ktorom rozhodol súd prvého stupňa. Predmetom odvolacieho konania je nárok na zaplatenie sumy 716,23 eur s príslušenstvom. V konaní pred súdom prvého stupňa bolo preukázané, a účastníkmi nespochybnené, že pôvodný žalobca bol splnomocneným zástupcom žalovaného. Rovnako nebolo spochybnené, že predmetom konania je nárok na odmenu za zastupovanie. Žalovaný v priebehu konania

podaním zo dňa 06. 10. 2011 vzniesol kompenzačnú námietku spočívajúcu v recipročnom započítaní pohľadávky žalovaného voči žalobcovi vo výške 716,23 eur, ktorú odôvodnil tým, že pôvodný žalobca ako jeho splnomocnený zástupca prevzal od správcu konkurznej podstaty sumu 21 577,- Sk, t. j. 716,23 eur ako preddavok na trovy právneho zastúpenia (podľa záznamu zo dňa 01. 02. 2002 na l. č. 16 spisu, išlo o náhradu mzdy a odstupné, ktoré patrilo žalovanému).

3/ Spornou otázkou, ktorou sa zaoberal odvolací súd vzhľadom na obsah a rozsah odvolania bolo, či vznesená námietka premlčania bola posúdená správne vzhľadom na zistený skutkový a právny stav súdom prvého stupňa. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k názoru, že súd prvého stupňa v riadne vykonal dokazovanie a náležite zistil skutkový stav veci. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalovaný má voči pôvodnému žalobcovi nesplnené záväzky a nebolo sporné ani to, že pôvodný žalobca ako splnomocnený zástupca prevzal od správcu konkurznej podstaty sumu 21 577,- Sk (716,23 eur) predstavujúcu náhradu mzdy a odstupné žalovaného. Sporné zostalo len posúdenie, či žalobcom vznesená námietka v súvislosti so započítacím prejavom žalovaného je dôvodná.

Premlčanie je uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by bolo právo vykonané. Hlavným a rozhodujúcim následkom premlčania je vznik práva na námietku premlčania pre povinný subjekt, ktorý ju však nemusí uplatniť. Námietka premlčania je námietkou právnou. V danej veci žalobkyňa uplatnila námietku premlčania nároku započítanie sumy 21 577,- Sk (716,23 eur) prijatej jej predchodcom ako zástupcom žalovaného (a patriacej žalovanému). Dôkazom o prijatí sumy pôvodným žalobcom je záznam na l. č. 16 spisu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že pôvodný žalobca prijal od správcu konkurznej podstaty uvedenú sumu, ktorá patrila žalovanému titulom náhrady mzdy a odstupného. Námietku premlčania žalobkyňa 1/ vzniesla na základe návrhu žalovaného na započítanie tejto sumy na odmenu uplatnenú pôvodným žalobcom. Žalobkyňa využila svoje právo vzniesť námietku premlčania a túto vzniesla v podaní zo dňa 10. 04. 2012 (na l. č. 162).

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav tak ako to predpokladá ustanovenie § 120 aj § 132 O. s. p., zaoberal sa aj vznesenou námietkou premlčania žalobkyňou 1/ v nadväznosti na kompenzačnú námietku žalovaného, pričom najmä skúmal a správne bral na zreteľ skutočnosť, že žalovaný sa o bezdôvodnom obohatení pôvodného žalobcu nemohol dozvedieť dňa 01. 02. 2002, kedy bol spísaný záznam na l. č. 16, nakoľko nebol účastníkom tohto úkonu, pretože ho zastupoval pôvodný žalobca ako splnomocnený zástupca, ktorý spornú sumu prevzal od správcu konkurznej podstaty (inak patriacu žalovanému). Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním jednak listinnými dôkazmi ako i vypočutím účastníkov ustálil názor, že žalovaný sa o tom, že spornú sumu v jeho mene prevzal pôvodný žalobca od správcu konkurznej podstaty mohol dozvedieť najskôr na pojednávaní dňa 27. 04. 2011 a preto vyhodnotil námietku premlčania ako nedôvodnú. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil, pretože súd neprihliadol na dôkaz predložený v spise na l. č. 140 - Zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi žalovaným ako postupcom a pôvodným žalobcom ako postupníkom, z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalovaný sa dňa 18. 01. 2005 (deň uzavretia zmluvy) dozvedel o prevzatí sumy 21 755,- Sk (náhrada mzdy a odstupné) od správcu konkurznej podstaty, teda premlčacia lehota mohla začať plynúť dňom 19. 01. 2005 a uplynula 19. 01. 2007.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Toto je lehota subjektívna a začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V danej veci možno konštatovať, že o obohatení pôvodného žalobcu sa žalovaný dozvedel najskôr 18. 01. 2005, kedy bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, ktorá obsahovala údaje o sume 21 755,- Sk (716,23 eur), ktorá bola obsahom kompenzačnej námietky.

Odvolací súd dospel k názoru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci, nebolo preto potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a pri posudzovaní použil správny právny predpis, ale neprihliadol na dôkaz, ktorý bol vykonaný, a to listinou na l. č. 140, ktorá jednoznačne nasvedčuje tomu, že najneskôr 18. 01. 2005 mal žalovaný vedomosť o tom, že sumu 21 577,- Sk (716,23 eur), ktorá

predstavovala náhradu jeho mzdy a odstupné/, bola prijatá od správcu konkurznej podstaty , preto mal za preukázané, že vznesená námietka premlčania dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 716,23 eur so 7 % ročným úrokom z omeškania od 16. 05. 2006 do zaplatenia.

Podľa § 224 ods. 4 O. s. p. o trovách konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.